

Vyhodnocení připomínkového řízení k návrhu zákona o veřejném dohledu nad hospodařením politických stran a politických hnutí a o změně některých dalších zákonů

Zásadní připomínky uplatnila následující připomínková místa:

1. Ministerstvo financí
2. Ministerstvo práce a sociálních věcí
3. Ministerstvo dopravy
4. Ministerstvo životního prostředí
5. Ministerstvo zahraničních věcí
6. Ministerstvo průmyslu a obchodu
7. Ministerstvo spravedlnosti
8. Ministerstvo obrany
9. Místopředsdkyně vlády ČR, předsdkyně Legislativní rady vlády a předsdkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí
10. Zmocněnkyně vlády pro lidská práva
11. Úřad pro ochranu osobních údajů
12. Moravskoslezský kraj
13. Zlínský kraj
14. Svaz měst a obcí
15. Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů

Z připomínkových míst uvedených v čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) Legislativních pravidel vlády, kterým byl návrh zaslán k připomínkám, se k návrhu nevyjádřily Kancelář Poslanecké sněmovny, Kancelář Senátu, z krajů Karlovarský a Olomoucký.

Vypořádání zásadních připomínek proběhlo dne 16. května 2012.

Zásadní připomínky:

Autor	Připomínka	Vypořádání
Ministerstvo financí	K § 20a odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb.: Pokud by měl Úřad informovat Ministerstvo financí o svých zjištěních do 31. května a po 31. květnu bezodkladně, nebylo by reálné provést výplatu příspěvku na činnost stranám a hnutím do 30. června, tj. v termínu, který je stanoven v § 20a odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb. Vzhledem k tomu požadujeme, aby lhůta	Akceptováno.

	pro výplatu příspěvku na činnost za 1. pololetí byla stanovena Ministerstvu financí do 60 dnů ode dne doručení zjištění od Úřadu dle § 20a odst. 4. V tomto smyslu je třeba upravit § 20a odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb.	
	K § 20 odst. 8 zákona č. 424/1991 Sb.: V rámci návrhu zákona navrhujeme vyřešit problém týkající se výplaty příspěvku na činnost volební straně typu „sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů“. Tato úprava by se týkala § 20 odst. 8 zákona č. 424/1991 Sb. V případě voleb do zastupitelstva hlavního města Prahy mohou být podle zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, volební stranou registrované politické strany a politická hnutí, jejichž činnost nebyla pozastavena, a jejich koalice, nezávislí kandidáti, sdružení nezávislých kandidátů nebo sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů. V této souvislosti upozorňujeme na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 7. listopadu 2006 č.j. 6 Ca 212/2006. V odůvodnění rozsudku Městský soud v Praze uvedl, že „Podle čl. 22 Listiny základních práv a svobod zákonná úprava všech politických práv a svobod a její výklad a používání musí umožňovat a ochraňovat svobodnou soutěž politických sil v demokratické společnosti. při respektování shora citovaného čl. 22 Listiny nelze než dospět k názoru, že v daném případě je třeba ustanovení § 20 odst. 8 zákona č. 424/1991 Sb. vyložit tak, že příspěvek na mandát náleží i politické straně, která se voleb do zastupitelstva hl. m. Prahy v listopadu 2002 zúčastnila ve formě sdružení s nezávislými kandidáty za předpokladu splnění všech dalších podmínek stanovených zákonem a že zvolení zastupitelé byli za tuto stranu uvedeni na kandidátní listině.“	Akceptováno. Ustanovení § 20 odst. 8 bylo spolu s ustanovením § 20 odst. 5 doplněno o sdružení stran a hnutí a nezávislých kandidátů.
	K § 5 odst. 3 písm. b) a k § 8 odst. 3 písm. b): Je nutno upravit text takto: „... stanovené právním předpisem, kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon	Akceptováno, návrh upraven tak, aby obsahoval normativní odkaz na zákon č. 451/1991 Sb.

	některých funkcí ve státních orgánech a organizacích ³⁾ ..“. Vzhledem k nezávaznosti poznámek pod čarou nelze v textu zákona uvést pouze "jiným právním předpisem" a tento specifikovat v poznámkách pod čarou.	
	K § 14 bod 5 - navrhovaný § 17a odst. 7 písm. c): V odst. 7 písm. c) k požadavku na zachycování informací o slevách je nutno uvést, že všechny ceny jsou smluvní a v oblasti volební agitace nelze předpokládat, že by některá služba podléhala cenové regulaci. Proto je problematické stanovit povinnost informovat o slevě, když není jasné z čeho, z jakého základu, má být sleva poskytována. Bude se jednat o plnění na základě individuálních, zpravidla neopakovatelných, požadavků, pro něž nebude platit žádný ceník nabídkových cen, ale cena bude sjednávána podle individuálních konkrétních podmínek. Vždy bude rozdíl mezi službou pro volební agitaci parlamentní strany a např. ultrapravicového hnutí. Tomu budou odpovídat i individuálně dohodnuté ceny, aniž by bylo možné posuzovat jejich sjednání jako poskytnutí slevy z něčeho. <i>Smysl by měl požadavek, aby i náklady na volební agitaci byly uváděny v cenách obvyklých jako podle písmena a) a b) tohoto odstavce.</i>	Akceptováno, nové znění § 17a odst. 7 písm. c) odkazuje na obvyklou cenu.
Ministerstvo práce a sociálních věcí	V souhrnu máme za to, že zákon vytváří zbytečný nový úřad, tj. Úřad pro veřejný dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí (dále jen „Úřad“), který bude vyžadovat splnění řady byrokratických povinností, avšak větší transparentnost financování politických stran a jejich volebních kampaní podle našeho názoru nezajistí. Jsme přesvědčeni, že není nutné a vhodné v době, kdy se navrhuje zrušení některých ústředních orgánů (ministerstev), zřizovat na kontrolu hospodaření politických stran samostatný úřad. Z hlediska kompetencí Nejvyššího kontrolního úřadu (dále jen „NKÚ“) by bylo mnohem vhodnější a zejména ekonomičtější, kdyby byla kontrola prováděna tímto úřadem, eventuálně kdyby byl v rámci NKÚ zřízen samostatný útvar zabývající se uvedenou kontrolou.	Ministerstvo práce a sociálních věcí netrvá na rozporu. Závěrečná zpráva z hodnocení dopadu regulace podle obecných zásad analyzuje tři možná řešení: a) zřízení nového úřadu (náklady se odhadují na 23 milionů v prvním roce a 18 milionů ročně v následujících letech); b) svěření dohledu Nejvyššímu kontrolnímu úřadu (náklady se odhadují na 8 milionů ročně plus další náklady spojené s projednáváním správních deliktů a přestupků a ukládáním sankcí); toto řešení znamená podstatnou změnu jeho působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu, novelu Ústavy i rozsáhlejší novelu zákona č. 166/1993 Sb., c) rozšíření kontrolních pravomocí Poslanecké sněmovny, které lze vnímat jako nedostatečné. Jako nejvhodnější varianta byla vyhodnocena sub a).
	K § 2:	Souvisí s obecnou připomínkou.

	Zásadně nedoporučujeme navrhovanou variantu 1, tedy vznik nového úřadu (viz také obecná připomínka). Jsme toho názoru, že v době, kdy jsou plánovány rozsáhlé úspory v celé veřejné správě, je nesprávné zřizovat nový úřad. Nezpochybujeme nutnost „odpolitizování“ celého procesu kontroly (dozoru). S ohledem na postavení Nejvyššího kontrolního úřadu (dále jen „NKÚ“) je zabezpečena jeho nezávislost. Z tohoto důvodu prosazujeme variantu 2 (tj. dát příslušné pravomoci NKÚ), která bude mít stejný efekt, avšak s daleko nižšími nároky na veřejné prostředky. Upozorňujeme, že v důsledku návrhu se navýší náklady nejen na mzdy předsedy a pověřených zaměstnanců, ale i mzdy pro provozní a obslužný personál. Na NKÚ by podle uváděných údajů v důvodové zprávě stačilo posílení NKÚ o 7 zaměstnanců. Současně jsme toho názoru, že pokud je NKÚ oprávněn udělovat pořádkové pokuty, nic mu nebrání, aby byl i v tomto případě vybaven sankční pravomocí. Podle našeho názoru se jedná pouze o zástupný problém, který je však snadno řešitelný. NKÚ již dnes má dělenou sankční pravomoc mezi dvěma orgány (NKÚ a finanční úřady) v případech pořádkových pokut. Založení sankční pravomoci vůči stranám a hnutím na základě zjištění NKÚ příslušnému finančnímu úřadu by tudíž nevybočovalo významněji z dosavadního rámce. Navrhujeme tedy přijetí varianty 2 – tj. upravit vymezení dosavadní činnosti NKÚ novelou čl. 97 Ústavy České republiky a zákona č. 116/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, o mandát provádět kontrolu souladu financování stran a hnutí, jejich volebních kampaní, včetně financování volební kampaně nezávislých kandidátů kandidujících za stranu a hnutí, se zákonem č. 424/1991 Sb. s tím, že sankční pravomoc náleží příslušnému finančnímu úřadu na základě zjištění Nejvyššího kontrolního úřadu.	
Ministerstvo dopravy	Navrhované schválení zvláštního zákona a zřízení nového Úřadu pro veřejný dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí nepovažují za systémové řešení, tato úprava by	rozpor (viz připomínka Ministerstva práce a sociálních věcí)

	přinesla nové finanční nároky. Za vhodnější považují v obecné části důvodové zprávy uvedenou variantu, podle které by tato působnost byla svěřena Nejvyššímu kontrolnímu úřadu. Tato varianta by vyžadovala novelu zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a novelu zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů a nálezů Ústavního soudu, a případně také novelu čl. 97 Ústavy České republiky. Uvědomuji si náročnost tohoto řešení, ale domnívám se, že představuje lepší způsob než přijímání nového zákona a vznik nového úřadu.	
Ministerstvo životního prostředí	Zřizování nového úřadu představuje zbytečnou ekonomickou zátěž. Roli navrhovaného úřadu může bez problémů plnit některá z již existujících institucí, např. Ministerstvo financí.	rozpor (viz připomínka Ministerstva práce a sociálních věcí)
	K § 3 odst. 1: Počet 15 pověřených zaměstnanců plus předsedy společně s dalšími pracovníky Úřadu je příliš vysoké číslo. Argumentace existencí velkého množství politických stran a hnutí je lichá, protože valná většina stran a hnutí nevyvíjí žádnou nebo minimální činnost.	Počet pověřených zaměstnanců byl snížen na 10; nižší snížení není možné s ohledem na to, předmětem dohledu je hospodaření více než 130 stran a hnutí; navrhovaný Úřad by měl přitom nejen kontrolovat úplnost a bezvadnost předkládaných zpráv, ale vyvíjet i vlastní kontrolní činnost, je-li důvod se domnívat, že strana nebo hnutí porušily v oblasti hospodaření povinnost stanovenou v zákoně č. 424/1991 Sb.
	K § 5 odst. 2 a k § 8 odst. 2: Stanovené funkční období je příliš dlouhé. Adekvátní je funkční období v délce 5 let.	Funkční období se v souladu s připomínkou místopředsedkyně vlády navrhuje na 7 let.
	K § 17a odst. 1: Frázi „specifická forma reklamy“ nahradit frází „Marketingová kampaň“. Jedná se o v současné době používanější pojem.	Návrh byl upraven, pojem „marketingová kampaň“ nebyl převzat.
	K § 17a odst. 3: V případě rozpuštění PS PČR na základě usnesení sněmovny začíná volební kampaň v podstatě ihned... Je třeba snížit počet dnů pro oznámení zahájení kampaně. Optimální varianta 3 dny. Vzhledem k tomu, že často nelze odlišit, zda je daná aktivita strany určená specificky na konkrétní volby, nebo je to dlouhodobá marketingová kampaň, navrhuje stanovení	Akceptováno, pokud jde o lhůtu pro oznámení volební kampaně 3 dnů předem. V návrhu zpřesněna definice volební kampaně.

	konkrétního období před volbami, během kterého veškeré náklady na marketingovou kampaň budou považovány za volební kampaň. Optimální varianta 60 dní.	
	K § 17a odst. 4: Povinnost zřizovat transparentní účet pro veškeré výdaje na volební kampaň nepřinese žádný pozitivní efekt. Většina výdajů se stává výdaji až po volbách (nastavení splatnosti)... Naopak by mohlo docházet ke zneužívání transparentního účtu ke klamání voličů, protože politické strany by využívaly možnost zasílání plateb přes transparentní účet pouze pro některé platby a ostatní platily z jiných účtů např. na provoz.	Ministerstvo životního prostředí netrvá na rozporu.
	K § 17b odst. 2: Potenciální omezení svobody projevu. Úzká hranice mezi projevením politického názoru a volební agitací by se mohla posunout a její překročení se stát postížitelným podle navrhovaného zákona...	Ministerstvo životního prostředí netrvá na rozporu.
	K § 17a odst. 4: Není jasné technické řešení adresy internetových stránek. Cílem ustanovení je, aby se pracovník úřadu mohl pasivně podívat na elektronický přehled transakcí, tudíž bude potřebovat přístup k účtu přes webové stránky příslušné banky.	Vysvětleno. Připomínka se vztahuje k transparentnímu účtu, který je z definice pojmu přístupný bez omezení.
Ministerstvo zahraničních věcí	MZV nesouhlasí s navrhovaným zřízením nového Úřadu pro veřejný dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí, které považuje za nadbytečné a neefektivní, a doporučuje proto pouze rozšířit kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu, jak je uvedeno v důvodové zprávě – obecná část (RIA) v bodu 2 (Návrh řešení) na str. 21 ve variantě II. S přihlédnutím k současné politické a ekonomické situaci nemůže Ministerstvo zahraničních věcí doporučit zřizování nového úřadu, zejména pokud existuje úřad, jehož personální i hmotné vybavení plně postačuje danému účelu.	rozpor (viz připomínka Ministerstva práce a sociálních věcí)
Ministerstvo průmyslu a obchodu	Doporučujeme, aby s ohledem na výdaje státního rozpočtu spojené se vznikem nového Úřadu byla zvážena možnost, zda by nebylo účelnější organizačně podřadit zamýšlený Úřad pod některý již existující orgán státní správy, nebo na něj přenést	rozpor (viz připomínka Ministerstva práce a sociálních věcí)

	jeho pravomoc a působnost.	
Ministerstvo spravedlnosti	Samotné zřízení Úřadu pro veřejný dohled nad hospodařením politických stran a hnutí (dále jen „Úřad“) se jeví jako nadbytečné, a to zejména v době, kdy státní rozpočet i občané musí výrazně šetřit. Požadujeme proto, aby překladatel opětovně a pečlivě zvážil samotný záměr zřídit Úřad.	rozpor (viz připomínka Ministerstva práce a sociálních věcí)
	Zamýšlené personální obsazení Úřadu je příliš rozsáhlé, a to zejména návrh, aby kromě předsedy existovalo patnáct pověřených zaměstnanců. Jejich počet je příliš vysoký a neobstojí ani argument, že existuje mnoho politických stran a hnutí. V tomto kontextu je také nepřiměřený navržený systém odměňování předsedy a zaměstnanců, který počítá se stejnou úpravou jako u předsedy a členů NKÚ. Zřízení "druhého" NKÚ jen pro účely kontroly financování politických stran je bohužel věcně i rozpočtově nepřiměřené a neakceptovatelné. Dojde-li vláda, přes nevhodnost návrhu zřídit Úřad, ke konsenzu, požadujeme provedení nezbytné revize v oblasti personálního obsazení Úřadu a odměňování jeho zaměstnanců ve výše popsáném smyslu.	Částečně akceptováno. Počet pověřených zaměstnanců byl snížen na 10; nižší snížení není možné s ohledem na to, předmětem dohledu je hospodaření více než 130 stran a hnutí; navrhovaný Úřad by měl přitom nejen kontrolovat úplnost a bezvadnost předkládaných zpráv, ale vyvíjet i vlastní kontrolní činnost, je-li důvod se domnívat, že strana nebo hnutí porušily v oblasti hospodaření povinnost stanovenou v zákoně č. 424/1991 Sb.
	K § § 5 odst. 3 a k § 8 odst. 4: V dotčených ustanoveních se mluví o inkompatibilitě funkcí předsedy a pověřeného zaměstnance Úřadu. Pokud však jde o neslučitelnost funkcí s funkcí státního zástupce, upozorňujeme, že v § 21 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, jsou případy, kdy dochází k zániku funkce státního zástupce z důvodu jmenování do jiné funkce (např. jmenování soudcem) vymezeny taxativně. Předloženým návrhem přitom dochází k rozšíření funkcí, které jsou neslučitelné s výkonem funkce státního zástupce a lze tak mluvit o nepřímé novele zákona o státním zastupitelství. S ohledem na výše uvedené požadujeme, aby byla novela rozšířena i o návrh novelizace § 21 zákona o státním zastupitelství, kde bude jako další podmínka zániku funkce státního zástupce uveden vznik	Vysvětleno. V souvislosti s akceptací níže uvedené připomínky ohledně zřízení Úřadu jako ústředního správního úřadu není nadále nezbytné zákon o státním zastupitelství novelizovat.

	funkce předsedy a pověřeného zaměstnance Úřadu pro veřejný dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí.	
	V důvodové zprávě se uvádí, že Úřad má postavení samostatného ústředního správního úřadu. Zřizuje-li se předloženým návrhem nový ústřední správní úřad, pak předložený návrh postrádá návrh novelizace zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Návrh je třeba v tomto smyslu dopracovat.	Akceptováno.
	V návaznosti na bod 5. 1 "Strategie vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012" (schváleno vládou dne 19. ledna 2011) navrhujeme zpracovat nad rámec předložené novely ustanovení, jehož prostřednictvím bude zajištěn právní podklad pro realizaci tzv. centrálního registru evidenčních orgánů, tj. seznamu kontaktních informací o evidenčních orgánech. Ministerstvo spravedlnosti ČR bude prostřednictvím svých internetových stránek soustřeďovat do jednoho místa odkazy na jednotlivé registry oznámení o činnostech, oznámení o majetku a oznámení o příjmech, darech a závazcích (tzv. registr oznámení), které jsou vedeny evidenčními orgány tak, aby byl zjednodušen přehled a přístup veřejnosti k uvedeným informacím na internetu. Pro zajištění tohoto účelu se navrhuje stanovit evidenčním orgánům povinnost předávat Ministerstvu spravedlnosti ČR příslušnou potřebnou informaci - internetovou adresu pro přístup do registru oznámení v elektronické podobě.	Akceptováno.
Ministerstvo obrany	Požadujeme zvážit, zda zřízení jakéhokoli dalšího samostatného úřadu, jako dalšího nezávislého správního orgánu pro kontrolu financování stran a hnutí, nelze považovat zejména v současné době, kdy se hovoří o duplicitě úřadů a jejich agend a potřebě maximálního zefektivnění výdajů státního rozpočtu, přinejmenším za neúčelné a nehospodárné. Zřízení nového Úřadu pro veřejný dohled nad hospodařením politických stran a hnutí je v rozporu se snahou vlády o snižování množství úřadů a nákladů na provoz státu. V době klesajících rozpočtů jednotlivých rezortů není zřízení dalšího	rozpor (viz připomínka Ministerstva práce a sociálních věcí)

	úřadu ospravedlnitelné. Náklady navíc převyšují příjmy. Jediným udávaným argumentem pro zřízení úřadu jsou sankční pravomoci. Největší sankcí pro politickou stranu je však odliv voličů. Z tohoto důvodu by mělo být hlavním cílem návrhu zákona zvýšení transparentnosti hospodaření politických stran v mezích nezabraňujících férové soutěži ve volbách. Návrh neobsahuje povinnost označovat veškerou tištěnou reklamu mající charakter volební agitace jménem zadavatele a to i v případě, že se jedná o politickou stranu nebo hnutí (pokud to z materiálu není jasné, nebo je to matoucí). Takové ustanovení by bylo vhodné pro zvýšení transparentnosti volební kampaně.	
	K § 3 odst. 1: Požadujeme snížit počet 15 zaměstnanců pověřených výkonem dohledu a dalších zaměstnanců. Počet 15 pověřených zaměstnanců a předsedy společně s dalšími pracovníky Úřadu je příliš vysoké číslo. Argumentaci existence velkého množství politických stran a hnutí je lichá, protože valná většina stran a hnutí nevyvíjí žádnou nebo minimální činnost. Jejich kontrola proto nebude časově náročná. Např. ve volbách do PSP kandidovalo v roce 2010 jen 27 politických stran a hnutí. Což je méně než dva subjekty na jednoho pověřeného kandidáta.	Počet pověřených zaměstnanců byl snížen na 10; nižší snížení není možné s ohledem na to, předmětem dohledu je hospodaření více než 130 stran a hnutí; navrhovaný Úřad by měl přitom nejen kontrolovat úplnost a bezvadnost předkládaných zpráv, ale vyvíjet i vlastní kontrolní činnost, je-li důvod se domnívat, že strana nebo hnutí porušily v oblasti hospodaření povinnost stanovenou v zákoně č. 424/1991 Sb.
	K § 5 odst. 2 a § 8 odst. 2: Stanovené funkční období je příliš dlouhé. Adekvátní je funkční období v délce pěti let.	viz připomínka Ministerstva životního prostředí (text upraven v souladu s připomínkou místopředsedkyně vlády)
	K § 6: Požadujeme preferovat variantu I. Nezařazením písm. e) do návrhu podle varianty I by mohla nastat situace, že předseda Úřadu bude současně členem strany a hnutí do doby, než by byl odvolán.	rozhodnutí o variantách se předkládá vládě
	K § 17a odst. 1: Požadujeme slova „specifická forma reklamy“ nahradit slovy „marketingová kampaň“. Jedná se v současné době o používanější pojem, který zahrnuje i další související činnosti (konference, meetingy, výrobu	viz připomínka Ministerstva životního prostředí

	dárkových předmětů,...)	
	K § 17a odst. 3: Požadujeme číslo „10“ nahradit číslem „3“. V případě rozpuštění PS PČR na základě usnesení sněmovny začíná volební kampaň v podstatě ihned, protože volby musí být vyhlášeny do 60 dní. Je třeba snížit počet dnů pro oznámení zahájení kampaně. Optimální varianta 3 dny.	Akceptováno.
	K § 17a odst. 4: Požadujeme v § 17a zrušit odstavec 4. Povinnost zřizovat transparentní účet pro veškeré výdaje na volební kampaň nepřinese žádný pozitivní efekt. Většina nákladů se stává výdaji až po volbách (nastavení splatnosti), tudíž se průběžně nezobrazuje v transakcích. Naopak by mohlo docházet ke zneužívání transparentního účtu ke klamání voličů, protože politické strany by využívaly možnost zasílání plateb přes transparentní účet pouze pro některé platby a ostatní platily z jiných účtů např. na provoz. Transparentní účet by přinesl pouze administrativní náklady a nedával žádný reálný obraz o nákladech na volební kampaň.	Změněno na doporučující připomínku. Financovat volební kampaň bude možné pouze prostřednictvím transparentního účtu; strany a hnutí budou rovněž předkládat souhrnné výroční finanční zprávy a samostatné zprávy o financování volební kampaně; Úřad bude moci vyvíjet i kontrolní činnost nad hospodařením stran a hnutí.
	K § 17a odst. 10: Požadujeme v § 17a za odstavec 10 doplnit nový odstavec 11, který zní: „(11) Období před volbami, během kterého veškeré náklady na marketingovou kampaň budou považovány za volební kampaň pro dané volby, trvá 60 dnů.“ Vzhledem k tomu, že často nelze odlišit, zda je daná aktivita strany určená specificky na konkrétní volby, nebo je to dlouhodobá marketingová kampaň, která nemá za cíl konkrétní volby, navrhuje stanovení konkrétního období před volbami, během kterého veškeré náklady na marketingovou kampaň budou považovány za volební kampaň pro dané volby. Optimální varianta 60 dní.	viz připomínka Ministerstva životního prostředí
Místopředsdkyně vlády ČR, předsdkyně Legislativní rady vlády a	Požadujeme, aby do návrhu byly zapracovány finanční limity (stropy), tj. maximální částky, které mohou být stranou nebo hnutím použity na financování volební kampaně. Výše limitů by	Není předmětem rozporu. Úprava finančních limitů pro volební kampaně systematicky náleží do jednotlivých volebních předpisů; zákon č.

předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí	se odlišovaly dle typu jednotlivých volebních kampaní (Parlament ČR, krajské volby, volby do zastupitelstev samospráv, Evropský parlament). Pro výpočet limitů by musela být stanovena vhodná metoda např. váženého průměru, která by vycházela z časové řady 12 let před rokem, pro který jsou limity nastaveny. Limity by byly vždy aktualizované dle stanoveného inflačního koeficientu Českého statistického úřadu za uplynulé období od posledního schválení limitů. Stanovení limitů by spadalo opět do kompetence Úřadu pro veřejný dohled nad financováním politických stran a politických hnutí (dále jen „Úřad“). Funkčnost stanovení limitů má několik základních předpokladů. Jedná se zejména o transparentní zveřejňování uceleného hospodaření a zajištění skutečně nezávislé a objektivní kontroly hospodaření a průkaznosti o pravdivém vedení účetnictví ze strany stran a hnutí. Zvážení této možnosti je stanoveno jak v koaliční smlouvě, tak i Programovém prohlášení vlády.	424/1991 Sb. upravuje hospodaření stran a hnutí, což vylučuje nestranické kandidáty.
	Z názvu zákona navrhujeme vypustit slovo „veřejný“, neboť nemá žádný skutečný význam – navrhovaný zákon má upravit zřízení a působnost nového správního úřadu, který bude vykonávat dohled (ve skutečnosti kontrolu – nejde o slova, ať již dohled, dozor nebo kontrola, ale obsah) nad hospodařením politických stran a hnutí, z návrhu ovšem nevyplývá, že by se na výkonu této činnosti měla nějak podílet veřejnost a ani jiné zákony upravující působnost orgánů veřejné moci spočívající v provádění dohledu (dozoru, kontroly atd.) toto adjektivum nepoužívají (např. zákon o České národní bance). I v navrhovaném zákoně půjde o kontrolu (dohled) jako každou jinou.	Akceptováno.
	Z názvu zákona se slovo „dalších“ doporučuje vypustit, neboť se nejedná o novelu, ale o návrh zcela nového zákona, kterým se současně mění některé zákony.	Akceptováno.
	K § 1: Navrhovaná pravomoc Úřadu je značně omezující a ve svém důsledku nepovede k naplnění deklarovaného cíle, tedy	Změněno na doporučující připomínku. Pro návrh byla zvolena koncepce, kdy konkrétní povinnosti, které jsou předmětem dohledu, upravuje zákon č. 424/1991

	zprůhlednění hospodaření zmíněných subjektů. Vymezení obsahu právní úpravy obsažené v ustanovení § 1 odst. 1, které se zužuje pouze na odkaz na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 424/1991 Sb., nelze považovat za dostatečné naplnění čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR, podle kterého musí být působnost orgánu státu stanovena zákonem. Naopak, v předloženém návrhu zákona by být měl pozitivně a zcela precizně vymezen institut „dohledu nad hospodařením politických stran a hnutí“, respektive mělo by být stanoveno, co přesně může nově zřizovaný úřad činit, vůči komu a za jakých podmínek. Navrhovaný zákon svou stručností při vymezení působnosti nového úřadu trochu připomíná zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – ten však sám o sobě nemůže fungovat bez zákona o ochraně hospodářské soutěže, který teprve upravuje konkrétní rozsah pravomocí ÚOHS.	Sb.
	Dále je třeba přesně vymezit působnost nového správního úřadu, neboť stanovovat působnost skrze definici pojmu není s ohledem na nezbytnost dodržet výhradu zákona (čl. 79 odst. 1 Ústavy ČR) příliš vhodné. Rovněž pouze obecný odkaz na „povinnosti v oblasti hospodaření stanovené zákonem o sdružování v politických stranách a v politických hnutích“ je nedostatečný a vedl by ke sporům o rozsah pravomocí úřadu. Pro srovnání lze jako příklad uvést v tomto směru právní úpravu přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků obsaženou v zákoně č. 420/2004 Sb., jejichž ústavní postavení je svým způsobem částečně obdobné postavení politických stran a politických hnutí.	Souvisí s předchozí připomínkou.
	Jako nepřijatelné se jeví rozšíření působnosti nově ustaveného Úřadu na „jiné osoby“ tak, jak je navrhováno v ustanovení § 1 odst. 2. I ze zde obsaženého normativního odkazu na shora citovaný zákon č. 424/1991 Sb. je zcela zřejmé, že tato právní úprava se týká pouze politických stran a politických hnutí, které jsou právními osobami, a nikoliv dalších „osob“, ať již jimi předkladatelé měli na mysli osoby právnické nebo fyzické. Je-li	Akceptováno.

	snahou předkladatele rozšířit působnost Úřadu na některé další subjekty (např. šířitele reklamy), bude nezbytné to v návrhu vyjádřit zcela pregnantně pomocí taxativního výčtu, nikoliv pouze v obecné rovině tak, jak je tomu nyní. I v tomto případě lze pro srovnání odkázat na úpravu obsaženou v zákoně č. 420/2004 Sb., konkrétně v jeho § 9.	
	Z § 1 navrhujeme vypustit odstavec 3. Důvody uváděné v důvodové zprávě ve prospěch tohoto řešení nejsou přesvědčivé. To, že „podstata dohledu je v daném případě v zásadě založena na veřejné dostupnosti údajů, jež jsou předmětem dohledu Úřadu, na základě oznamovací povinnosti stran a hnutí, popřípadě jiných osob“, samo o sobě nevylučuje postup podle obecné právní úpravy kontroly, ke které může navrhovaná úprava obsahovat speciální ustanovení, úplné vyloučení obecné úpravy však odporuje koncepci návrhu nového zákona o kontrole, jehož autorem bylo Ministerstvo vnitra a který byl naopak založen na myšlence maximálního možného sjednocení kontrolních postupů ve veřejné správě. Domníváme se totiž, že podřazení výkonu působnosti Úřadu pod obecný režim „kontroly“ by v daném případě bylo mnohem účinnější a více odpovídalo účelu, kterého má být návrhem zákona dosaženo.	Akceptováno. Zákon o státní kontrole, jakož nový kontrolní řád se použije na kontrolní činnost Úřadu vůči hospodaření stran a hnutí, s výjimkou zvláštního postupu stanoveného v zákoně č. 424/1991 Sb. pro přezkoumávání výroční finanční zprávy a zprávy o financování volební kampaně.
	K § 2: Mají-li být Úřadu, který je tak trochu nesystémově a zbytečně současně označen jako „státní orgán“, i když jde o správní úřad, svěřeny kompetence ústředního správního úřadu, pak se nejedná o nic jiného, nežli o „ústřední správní úřad“, což by mělo být v návrhu i takto vyjádřeno. Z tohoto důvodu se v ustanovení § 2 navrhuje odstavec 1 uvést v tomto znění: „(1) Zřizuje se Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí (dále jen „Úřad“) jako ústřední správní úřad se sídlem v Praze.“.	Akceptováno.
	K § 3: S ohledem na postavení a působnost Úřadu nedoporučujeme stanovovat konkrétní počet zaměstnanců pověřených výkonem	S ohledem na to, že předseda a zaměstnanci pověřeni dohledem budou jmenováni prezidentem na návrh Senátu, je účelné stanovit jejich pevný počet přímo zákonem.

	dohledu a ponechat tuto otázku na vnitřním organizačním uspořádání Úřadu. V této souvislosti doporučujeme aplikovat model upravený v zákonu č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, nikoli v zákonu č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů. Tzn. místo stanovení počtu pověřených zaměstnanců určit počet místopředsedů, kteří budou zastupovat předsedu Úřadu a vykonávat jeho pravomoci v době jeho nepřítomnosti.	
	Pokud by nebylo předchozí připomínce vyhověno, pak uvádíme, že navržený počet zaměstnanců (15 osob) v § 3 odst. 1 se jeví jako zcela nadsazený. Navrhovaný Úřad je zásadně předimenzovaný a představuje neefektivní vynaložení veřejných prostředků. Navrhujeme, aby byl Úřad koncipován jako součást širšího konceptu, přičemž základem má být celková transparentnost veřejného sektoru. Transparentnost a kontrola „soutěže politických stran“ z hlediska financování se jeví jen jako součást či podmnožina takto pojeté funkce nezávislého „státního orgánu“. Takový orgán by dále měl jako další součásti své funkce prosazovat transparentnost a související kontrolu v oblasti lobbingu a případně též zákona o střetu zájmů. Pouze za takové kombinace by bylo možné považovat veřejné prostředky za efektivně vynaložené.	Počet pověřených zaměstnanců byl snížen na 10; nižší snížení není možné s ohledem na to, předmětem dohledu je hospodaření více než 130 stran a hnutí; navrhovaný Úřad by měl přitom nejen kontrolovat úplnost a bezvadnost předkládaných zpráv, ale vyvíjet i vlastní kontrolní činnost, je-li důvod se domnívat, že strana nebo hnutí porušily v oblasti hospodaření povinnost stanovenou v zákoně č. 424/1991 Sb.
	K § 4: Lze konstatovat, že některé pravomoci předsedy Úřadu obsažené v ustanovení § 4 jsou vymezeny příliš široce, řekněme až bezbřezě. Zejména se to týká písmene b) a e). Není zcela zřejmé, co je možné rozumět pod pojmem „zásadní záležitosti patřící do působnosti Úřadu“, stejně tak se jako problematická jeví dikce, podle které předseda Úřadu rozhoduje i o „dalších záležitostech, které si vyhradil“. Obdobné je to v případě písmene e), které stanoví, že předseda Úřadu „provádí další činnosti, které jsou nezbytné k řádnému výkonu dohledu“. Na druhou stranu je otázka, do jaké míry je taková úprava vůbec nutná a potřebná, když jde o regulaci vnitřních věcí správního úřadu, který je orgánem monokratickým, tudíž záleží na osobě stojící v jeho	Akceptováno, vypuštěna dosavadní písmena b) a e).

	čele (podobně jako na ministrovi v případě ministerstva), jakým způsobem provede (nejspíš formou vnitřního předpisu, např. organizačního řádu) rozdělení pravomocí v rámci jím řízeného úřadu.	
	K § 5: Domníváme se, že délka funkčního období 10 let, resp. 20 let není vzhledem k charakteru funkce zcela adekvátní a že by ji bylo vhodné zkrátit na 5 let, popř. nejvýše na 7 let.	Akceptováno, jako délka funkčního období se navrhuje 7 let.
	Zajištění personální nezávislosti Úřadu na vlivu politických stran bude klíčové. Podmínky pro jmenování (předchozí neslučitelnost) je dále nutno rozšířit na další funkce, které znamenají úzkou vazbu na politické strany, zejména pak na členy Evropského parlamentu. Dále se domníváme, že doba, po kterou nesměla osoba být v předchozím neslučitelném postavení, by se měla prodloužit – navržené 4 roky představují jen jedno volební období, což nezaručuje skutečné odloučení od vlivu politické strany (může jít jen o náhodný výkyv daný volebním neúspěchem). Tato doba by tedy měla přesahovat volební období, doporučujeme 6 let.	Neslučitelnost byla rozšířena na výkon funkce poslance Evropského parlamentu. Doba, po kterou nesmí být předseda nebo pověřený zaměstnanec v předchozím neslučitelném postavení, se navrhuje na 5 let.
	V § 5 odst. 4 se doporučuje vymezení pojmu bezúhonnosti formulovat negativně, a to například takto „Za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen...“. Současně by v tomto ustanovení mělo být stanoveno, že volitelným přestává být také ten, kdo kandiduje ve volbách, tedy nikoliv pouze ten, kdo již zastává funkci poslance, senátora nebo člena Evropského parlamentu. V návaznosti na tuto právní úpravu by kandidatura měla být důvodem pro zánik funkce přímo ze zákona.	Akceptováno, pokud jde o vymezení pojmu bezúhonnosti. Změněno na doporučující připomínku.
	K § 6: Toto ustanovení doporučujeme zjednodušit, resp. koncipovat tak, že k zániku funkce předsedy Úřadu by ze zákona docházelo v případě ztráty volitelnosti, obdobně jako je tomu v čl. 25 písm. d) Ústavy ČR. V ostatních případech by funkce předsedy Úřadu zanikla odvoláním (prezidentem republiky). Jednoznačně preferujeme variantu I.	rozhodnutí o variantách se předkládá vládě

	Dle § 9 odst. 2 písm. a) má Úřad uveřejňovat na svých internetových stránkách zprávy podle nového § 17a odst. 7 a § 18 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., údaje související s oznamovací povinností strany a hnutí, popř. jiných osob, a poznatky, které z činnosti vyplynuly. Požadujeme zakotvit povinnost Úřadu vydat např. prováděcí vyhláškou upravující podrobnosti a povinnosti při zveřejňování informací ze strany dohledového orgánu (přesně jaké informace musí dohledový orgán zveřejňovat, na jaké adrese, v jakém formátu a jak dlouho tyto povinně zveřejňované informace musí být zveřejněny, v jakém archivu budou po uplynutí povinné lhůty pro zveřejnění dohledatelné apod.). Inspirací budiž vyhláška č. 442/2006 Sb., kterou se stanoví struktura informací zveřejňovaných o povinném subjektu způsobem umožňujícím dálkový přístup.	Vysvětleno. Úřad bude vázán svým rozhodnutím obdobně, jako kdyby podrobnosti upravit formou prováděcího právního předpisu.
	K § 14 bodu 4: Nelze upravovat v zákoně, že auditora určí revizní orgán strany a hnutí, neboť povinnost určit auditora má strana jako právnická osoba, rozdělení pravomocí mezi její orgány však už je věcí stanov, do kterého zákon nemůže tímto způsobem zasahovat. Jak by se ostatně posuzoval případ, pokud by auditora určil jiný orgán než revizní? Jako porušení zákona nebo jen porušení stanov? A jaké by to mělo důsledky? Pokud by měla být ponechána povinnost určit auditora revizním orgánem strany nebo hnutí, požadujeme doplnit novou povinnost, aby strana a hnutí měly povinnost oznámit v určité lhůtě výběr auditora Úřadu, který bude moci zkontrolovat splnění podmínek nově stanovených v ustanovení § 17 odst. 5. Současně bude třeba tuto změnu promítnout do dalších ustanovení o pravomocích a působnosti Úřadu.	Vysvětleno. Zákon obecně může upravovat vnitřní poměry právnické osoby, je-li to legitimní ke stanovenému účelu. Není předmětem rozporu. Údaj o auditorovi je součástí výroční finanční zprávy předkládané Úřadu.
	K § 14 bodu 5: Terminologii k popisu na internetu přístupného „transparentního účtu“ je třeba sladit s předpisy o přístupu k informacím. Bez toho by mohlo dojít k tomu, že přístup k účtu bude omezen tak, že umožní jen nahlížení, ale nikoliv již kopírování či jiné získání zveřejněných dat, potřebné například pro srovnání a kontrolu.	Vysvětleno. Transparentní účet je službou poskytovanou soukromým subjektem, kdy pro sledovaný účel je dostačující podmínka, aby platební transakce byly zpřístupněny třetím osobám.

	Navrhujeme proto v § 17a odst. 4 větu první uvést ve tvaru: „K finančnímu zabezpečení volební kampaně stranou a hnutím lze použít pouze finanční prostředky vedené na zvláštním bankovním účtu s dálkovým přístupem k přehledu platebních transakcí na tomto účtu ve standardním strojově čitelném formátu.“.	
	Povinnost zřídit zvláštní bankovní účet pro financování volebních kampaní je jednou ze stěžejních otázek. Je však třeba nastolit i transparentnost hospodaření stran a hnutí, nejen tedy financování volebních kampaní (rizika využívání prostředků z korupce či nelegitimního lobbingu se zdaleka netýkají jen volebních kampaní). Proto požadujeme rozšířit povinnost vést transparentní účet u veškerého účetnictví politických stran a hnutí (vynechání této povinnosti by v praxi významně oslabilo efektivnost dohledu nad financováním volebních kampaní; politické strany či hnutí by mohly realizovat řadu akcí ve volební kampani v rámci svých „běžných“ činností).	Vysvětleno. Transparentnost veškerého hospodaření politických stran a politických hnutí zajišťuje podrobná výroční finanční zpráva spojená s kontrolní činností Úřadu.
	V členění § 17a odst. 7 nejsou uvedeny náklady na televizní a rozhlasovou reklamu. I když obecně platí, že „provozovatelé vysílání nesmějí zařazovat do vysílání obchodní sdělení politických stran a hnutí a obchodní sdělení nezávislých kandidátů na poslance, senátory nebo členy zastupitelstva územního samosprávného celku, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak“ [§ 48 odst. 1 písm. e) zákona 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů], politické strany a hnutí mají náklady na výrobu příspěvků do vyhrazených časů ČT a ČRo. Z uvedeného důvodu navrhujeme § 17a odst. 7 písm. d) uvést ve tvaru: „přehled výdajů na volební kampaň v členění výdajů na venkovní velkoplošnou a ostatní venkovní reklamu, inzerci a reklamu v tištěných médiích, na internetu, v rozhlase a v televizi, mítinky, výrobu propagačních předmětů a dárků, případně na další volební výdaje.“.	Akceptováno - nyní §17a odst. 7 písm. c).
	Dle § 17a odst. 8 jsou strany nebo hnutí povinny zprávu o financování volební kampaně předložit v listinné nebo	Akceptováno.

	elektronické podobě, přičemž není stanovena lhůta pro dodání elektronické podoby. Doporučujeme konstrukci z hlediska efektivity otočit a předmětné ustanovení uvést ve tvaru: „Zprávu podle odstavce 7 předkládá strana a hnutí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo zaslané prostřednictvím datové schránky na předepsaném formuláři. Předkládá-li strana a hnutí zprávu bez použití uznávaného elektronického podpisu nebo datové schránky, poskytne ji Úřadu do 5 dnů současně též v listinné podobě. Úřad stanoví prováděcím právním předpisem vzor formuláře.“.	
	V § 17b by se měla zakotvit oprávnění pověřených zaměstnanců požadovat uvedené údaje také od zadavatelů a šířitelů. Navrhujeme proto za odst. 2 vložit nový odst. 3 (ostatní pak přečíslovat): „Při výkonu dohledu jsou pověřeni zaměstnanci oprávnění požadovat od zadavatelů a šířitelů, aby poskytli pravdivé a úplné informace o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech a předložily originály dokladů. Strany a hnutí jsou povinny pověřeným zaměstnancům poskytnout potřebnou součinnost.“.	Připomínka souvisí s předchozí připomínkou k vymezení předmětu dohledu.
	K § 14 bodu 6: Stanovuje se, které informace týkající se obchodních společností mají být ve výroční zprávě zaznamenány. Dle doporučení GRECO je třeba konsolidovat účetní knihy a účty stran a hnutí tak, aby účty stran a hnutí zahrnovaly účetnictví subjektů, které jsou přímo či nepřímo napojeny na stranu a hnutí nebo jsou stranou a hnutím nějakým způsobem kontrolovány. Doporučujeme tento požadavek promítnout do ustanovení § 18 odst. 1 písm. c) bod 2.	Vysvětleno. Doporučení GRECO naplňuje už stávající znění § 18 odst. 1 písm. c) bodu 2 návrhu.
	Kromě povinnosti poskytnout přehled přijatých úvěrů a půjček požadujeme v ustanovení § 18 odst. 1 písm. c) bod 4 zavedení povinnosti uvádět i závazky po lhůtě splatnosti.	Akceptováno.
	V § 18 odst. 4 se vytváří neobvyklá konstrukce předání dokumentu v elektronické podobě bez zaručeného elektronického podpisu či datové schránky. V každém případě je politická strana povinna předat dokument elektronicky. Oproti	Akceptováno.

	obvyklému postupu (např. v daňovém či správním řízení), kdy je třeba „obyčejnou“ elektronickou zprávu do 5 dnů doplnit listinným podáním, se zde konstruuje opačně, že v případě předložení v listinné podobě je třeba dodat (do kdy?) též elektronickou podobu. Vzniká tak riziko blokování elektronické formy zprávy. Doporučujeme užít standardní postup, tj. v případě, že se nepoužije zaručený elektronický podpis ani datová schránka, je třeba podání doplnit listinou podobou do stanovené lhůty (resp. současně). Ustanovení § 18 odst. 4 proto navrhuje uvést ve tvaru: „Výroční finanční zprávu předkládá strana a hnutí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo zaslané prostřednictvím datové schránky na předepsaném formuláři. Předkládá-li strana a hnutí zprávu bez použití uznávaného elektronického podpisu nebo datové schránky, poskytne ji Úřadu do 5 dnů současně též v listinné podobě. Úřad stanoví prováděcím právním předpisem vzor formuláře.“.	
	K důvodové zprávě: K bodu 1.2: V části „Definice problému“ jsou s odvoláním na Analýzu konstatovány zejména nedostatky v transparentnosti financování politických stran a hnutí. Kromě toho se uvádí, že v tuto chvíli nejsou vytvořeny předpoklady pro omezení výskytu možných projevů korupce ve spojitosti s činností stran a hnutí. Tato tvrzení však nejsou podpořena žádnými konkrétními daty, proto je potřeba doplnit ▶ množství finančních prostředků, které jsou v ČR celkově vynaloženy na hospodaření politických stran a politických hnutí; ▶ kvalifikovaný odhad, jaké části těchto prostředků se týkají problémy spojené s netransparentním financováním politických stran a hnutí, případně přímo korupce; popis hlavních mechanismů v oblasti hospodaření politických stran, které jsou považovány za netransparentní a z hlediska korupce rizikové.	Akceptováno, text závěrečné zprávy z hodnocení dopadu regulace podle obecných zásad byl ve smyslu této i následujících připomínek upraven.
	K bodu 1.4:	Viz výše.

	Mezi dotčené subjekty by měly být, s ohledem na cíl zřídit si transparentní bankovní účet, zařazeny též instituce bankovního sektoru, nejen Česká národní banka.	
	K bodu 1.5: Obsah kapitoly je klíčový pro úspěšné zpracování dalších částí Závěrečné zprávy. Stanovené cíle nelze akceptovat, jelikož již dopředu definují řešení, kterých má být dosaženo, např. „stanovení efektivního systému kontroly, a to ustanovením nezávislého kontrolního orgánu s úplnou kontrolní působností a zpřesněním pravidel pro výběr auditora“. Toto lze akceptovat pouze v těch případech, ve kterých o řešení rozhodla vláda. S ohledem na další text (zejména konec str. 19, celá str. 20 a začátek str. 21), doporučujeme cíle formulovat např. takto: ▶ strukturovat přehled příjmů a výdajů stran a hnutí tak, aby dostatečně zobrazovaly skutečný tok peněžních prostředků; ▶ stanovit efektivní systém kontroly hospodaření stran a hnutí; ▶ zpřísnit pravidla pro výběr auditora; ▶ zvýšit dostupnost údajů o hospodaření stran a hnutí pro veřejnost; ▶ vytvořit systém sankcí v oblasti hospodaření stran a hnutí, které budou efektivně reagovat na porušení jednotlivých povinností. Navržené definice cílů vychází z návrhu předkladatele, jejich definice byla pouze upřesněna tak, aby byla v souladu s Obecnými zásadami pro hodnocení dopadů regulace, které jsou pro zpracovávání RIA závazné. Věcný obsah je nezměněn.	Viz výše.
	K bodu 1.6: V posledním odstavci je odkazováno na doporučení GRECO. S ohledem na možnost porovnání navržených řešení s doporučeními GRECO požadujeme všech 9 doporučení GRECO v textu důvodové zprávy ocitovat, a to spolu s vymezením, jaká konkrétní opatření jsou navržena k realizaci splnění jednotlivých doporučení.	Viz výše.
	K bodu 2:	Viz výše.

	Zpracovatel uvádí dvě základní varianty řešení problému s tím, že druhá varianta se dále dělí na tři podvarianty. Všechny navržené varianty i podvarianty jsou sice relevantní, ale z hlediska přehlednosti a zejména následného vyhodnocení a výběru nejvhodnějšího řešení je potřeba postupovat následovně: ▶ zpracovatel na základě cílů, popsanych v kapitole 1, identifikuje varianty řešení a strukturovaně a přehledně popíše, jakým způsobem jednotlivé varianty naplňují stanovené cíle; ▶ varianty budou zpracovávány vždy ke každému z výše uvedených cílů, a to včetně varianty nulové; v případě, že je některá z variant politicky předdefinována, je nutné, aby byla tato informace v rámci popisu výslovně uvedena.	
	K bodu 3: Kapitola by měla obsahovat rovnocenné vyhodnocení nákladů a přínosů všech variant, aby mohlo dojít k jejich zhodnocení a doporučení výběru nejvhodnějšího řešení. V textu jsou částečně vyhodnoceny pouze podvarianty I a II. Zejména je třeba: ▶ uvést náklady na počet všech zaměstnanců úřadu (§ 3 odst. 1), včetně nákladů na zajištění nezbytných ekonomicko-provozních funkcí. Nejedná se tedy pouze o 15 zaměstnanců, jak uvádí předkladatel v Závěrečné zprávě v rozporu se zněním § 3 odst. 1; ▶ v rámci varianty I je nutné rozpracovat další podvarianty, které budou řešit způsob jmenování, odvolávání a zánik funkce členů navrhovaného úřadu a dále analyzovat délku funkčního období – 10 let, respektive 20 let se jeví jako neadekvátní s ohledem na poslání navrhovaného úřadu; ▶ v rámci varianty I by dále měly být analyzovány podvarianty, které budou řešit sankční pravomoc navrhovaného úřadu. Vedle navrhovaného řešení se nabízí také varianta, že budou uloženy pokuty vymáhány celními úřady. Přínosem této varianty by jednoznačně byla nižší finanční náročnost, jelikož úřad by nemusel zaměstnávat specialisty v tomto oboru; ▶ doplnit kvalifikovaný odhad nákladů na uplatnění sankčních pravomocí prostřednictvím finančních úřadů, se	Viz výše.

	kterými počítá podvarianta II; ▶ vyhodnotit rovnocenným způsobem také podvariantu III; ▶ je nutné doplnit vyhodnocení zákazu anonymní velkoplošné reklamy ve vztahu k definovaným cílům a jejich naplnění. Tato vyhodnocení v materiálu zcela chybí; ▶ identifikovat rizika spojená s implementací navrhovaných variant. Zejména se jedná o rizika spojená: – s výběrem vhodných kandidátů, kteří by měli být zaměstnání v nově vzniklém nezávislém správním orgánu pro kontrolu financování stran a hnutí, – se zajištěním nezávislosti nově vzniklého nezávislého správního orgánu pro kontrolu financování stran a hnutí, – s novelou Ústavy ČR, která by byla spojená s realizací varianty II, – současně je nutné upozornit, že koncentrace všech pravomocí v oblasti kontroly hospodaření stran hnutí a včetně ukládání sankcí do jednoho úřadu (15 zaměstnanců) nezbytně nemusí vést ke snížení korupce.	
	K bodu 4: Zpracování této kapitoly je zcela nedostatečné. Po provedení podrobné analýzy v kapitole 3 je potřeba provést srozumitelné a přehledné vyhodnocení variant a navrhnout řešení.	Viz výše.
	K bodu 7: Předkladatel uvádí konzultované subjekty. Provedené vyhodnocení konzultací je však velmi neurčité a vágní. Z textu není zcela zřejmé stanovisko konzultovaných subjektů ani způsob, jakým jej předkladatel vypořádal.	Viz výše.
Zmocněnkyně vlády pro lidská práva	K části druhé, bodu 5 (§ 17b): I když chápu snahu zabránit tomu, aby kandidátský subjekt obcházel přísná ustanovení o kampani tím, že se od ní bude de facto distancovat, představuje navržený systém fakticky až zásah do svobody projevu.	Vysvětleno. Účelem ustanovení § 17b je zamezit tzv. anonymním kampaním; opatření doplňuje ustanovení § 17a.
Úřad pro ochranu	V § 14 bod 11 (§ 18 odst. 6) za větu první vkládá věta:	Akceptováno, doplněno i obdobné ustanovení § 17a odst.

osobních údajů	„Ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů tím není dotčeno.“ ÚOOÚ upozorňuje na koncepci tzv. singulárního účelu zveřejnění osobních údajů. To znamená, že údaje jsou zveřejňovány k nějakému účelu a jejich zpracování k jinému účelu je nelegální. Ochrana zveřejněných osobních údajů z přirozených důvodů může být snížena, není však vyloučena zcela, a proto je nezbytné na to přímo v právním předpisu upozornit. Alternativně lze tuto problematiku řešit dle § 13 odst. 5 zákona o střetu zájmů; toto řešení však neliší mezi první uveřejněním a republikací.	10.
Moravskoslezský kraj	Moravskoslezský kraj nesouhlasí se zřízením nového úřadu, a to zejména z následujících důvodů. Podle Analýzy zprůhlednění financování politických stran a politických hnutí (vláda vzala na vědomí usnesením č. 553 ze dne 20. července 2011) má podle hodnocení GRECO (Skupina států proti korupci ustavená pod záštitou Rady Evropy) Česká republika „ve srovnání s právními úpravami financování stran a hnutí v jiných státech než Česká republika přiměřeně pevný právní rámec uvedené problematiky“. Podle doporučení GRECO (celkem 9) má Česká republika „zajistit zavedení nezávislého mechanismu pro monitorování financování stran a hnutí a volebních kampaní...a je-li to vhodné, i pro ukládání sankcí...“. Předkladatel zvolil variantu finančně nejnáročnější, a to vytvoření zcela nového úřadu se sídlem v Praze, na jehož přínosy se nejvíce zaměřuje, aniž by v důvodové zprávě podrobně analyzoval ekonomicky a právně přijatelnější varianty řešení uvedeného problému. Kompetence spojené s dohledem nad hospodařením politických stran a politických hnutí by mohly být svěřeny např. Nejvyššímu kontrolnímu úřadu; v tomto případě by tedy daná materie nebyla předmětem nového zákona, ale pouze zákona, kterým by se změnil zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu, vč. příp. dalších souvisejících právních předpisů.	Moravskoslezský kraj trvá na zásadní připomínce.
Zlínský kraj	Nesouhlasíme se zřízením nového Úřadu pro veřejný dohled nad	Zlínský kraj trvá na zásadní připomínce.

	hospodařením politických stran a politických hnutí. Zdůvodnění: Dle předloženého návrhu zákona má vzniknout nový ústřední správní úřad s celostátní působností. V době, kdy ve společnosti trvá snaha na snižování byrokracie, nákladů na výkon veřejné správy a rušení některých ústředních státních orgánů, je přinejmenším diskutabilní důvod vzniku nové organizační složky státu, které by byla svěřena kontrola hospodaření politických stran a hnutí. Zastáváme názor, že vyšší míru kontroly hospodaření těchto subjektů může zajistit Nejvyšší kontrolní úřad, který by byl vybaven příslušnými kompetencemi. Předložený způsob řešení považujeme za neekonomický, navrhujeme právně rozšířit činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu o mandát provádět tuto kontrolu, která by směřovala k větší transparentnosti financování stran a hnutí, včetně zajištění efektivního systému kontroly.	
Svaz měst a obcí	Svaz chápe úsilí předkladatelů vnést větší transparentnost do hospodaření politických stran a politických hnutí, což je i v souladu s programovým prohlášením vlády. Nepovažujeme však za vhodné, aby kvůli dohledu nad hospodařením zmíněných subjektů vznikl samostatný „Úřad pro veřejný dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí“, který má být financován z vlastní rozpočtové kapitoly, a jehož předseda má být jmenován prezidentem na návrh Senátu na dobu deseti let. Máme za to, že třetí fáze reformy veřejné správy má vést spíše k optimalizaci funkčnosti nejvyšších správních úřadů a je velmi sporné, zdali by v této fázi měly vznikat úřady nové. Domníváme se, že zvýšení transparentnosti hospodaření politických stran se dá docílit i za využití stávajících legislativních nástrojů a již existujících kontrolních institucí, kterých je v České republice dostatečné množství. Z těchto důvodů odmítáme předmětný návrh jako celek.	Svaz měst a obcí netrvá na zásadní připomínce.
Konfederace zaměstnavatelských a	Považujeme za naprosto nepřijatelné v současné situaci, kdy je na místě otázka racionalizace státní správy, zřizovat další	Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů trvá na zásadní připomínce.

podnikatelských svazů	ústřední kontrolní úřad. Jsme přesvědčeni, že potřebnou působností je obdařen Nejvyšší kontrolní úřad, jehož činnost vyplývá ze zákona 166/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Je navrhováno, aby Úřad byl vytvářen obdobným způsobem jako NKÚ cestou Parlamentu ČR (NKÚ Poslaneckou sněmovnou, Úřad Senátem). Z výše uvedených důvodů nemůže jít o objektivní kontrolní orgán, je-li zřizován zástupci politických stran.	
------------------------------	--	--